
*SUOMEN KASVATUKSEN JA KOULUTUKSEN HISTORIAN
SEURAN VUOSIKIRJA 2016*

*SUOMEN
KASVATUKSEN
JA KOULUTUKSEN
HISTORIAN
SEURAN
VUOSIKIRJA 2016*

IV

ISSN 0780-7694

ISBN 978-952-67639-5-8 (nid.)

ISBN 978-952-67639-6-5 (PDF)

Copyright SUOMEN KASVATUKSEN JA KOULUTUKSEN
HISTORIAN SEURA

Toimituskunta:

FT JANNE SÄNTTI, päätoimittaja

Dosentti ARTO NEVALA

Professori JUKKA RANTALA

Kirjoittajat

Pauli Arola, FT

Tapani Hautamäki, FM, tohtoriopiskelija

Liisa Kivioja, KT

Alina Kuusisto, FL, tutkija

Eliisa Vähä, FL, historian ja yhteiskuntaopin lehtori

Ari Vuorio, FM, historian ja yhteiskuntaopin lehtori

Janne Säntti: Esipuhe..... VII

1. *Alina Kuusisto*: 📖 Kasvatus, tiede ja politisoituminen – Akateemisuuden ja ammatillisuuden välinen jännite Joensuun korkeakoulusta 1970-luvulla käydyssä keskustelussa..... 1
2. *Eliisa Vähä*: 📖 Maamme opettajiston eturivissä – normaalilyseoiden yliopettajuus 1873–1973 25
3. *Pauli Arola*: 📖 Sotien kokemukset ja koulumuistojen kertojat.. 56
4. *Tapani Hautamäki*: Suomalainen urheilujohtamiskoulutus 1960-luvulta nykypäivään 89
5. *Liisa Kivioja*: Omaelämäkerrallinen opetussuunnitelmatarina-
ni 105
6. *Pauli Arola*: Kadotettu, säilytetty ja uudelleen löydetty koti-
seutu. Perinne ja nuoret Rautulaisten lehdessä vuosina 1958–
2016..... 115
7. *Ari Vuorio*: Matti Koskenniemen yhteys Peter Petersenin Sak-
saan..... 139

Esipuhe

Käsissäsi on vuosikirja, joka on ottanut uuden askeleen. Vuosi sitten Suomen kasvatuksen ja koulutuksen historian seura päätti ottaa vuosikirjaan sekä vertaisarvioitavia että ei-vertaisarvioitavia tekstejä. Vertaisarvioitavia tekstejä tarjottiinkin vuosikirjalle, joten seura haki syksyllä 2016 oikeutta käyttää Tieteellisten seurain valtuuskunnan vertaisarviointitunnusmerkkiä. Vuosikirjalle myönnettiin tämän tunnusmerkin käyttöoikeus, mikä on havaittavissa sisällysluettelossa ja vertaisarvioitujen artikkelien ensimmäisillä sivuilla.

Muistutettakoon, että Suomen kasvatuksen ja koulutuksen historian seura edistää kasvatuksen ja koulutuksen historian tutkimusta ja harrastusta. Näiden kahden välinen raja on usein häilyvä. Ehkä viivan vetämisen vaikeus kuvastuu parhaiten mielikuvissa yliopistollisista toimijoista, jotka eivät osaa erottaa työtään harrastuksistaan – ja mahdollisesta vapaa-ajastaan. Uusi linja tukee epäilemättä erityisesti tutkimusorientaatiota. Tänä päivänä julkaisu vertaisarvioidussa julkaisussa alkaa käydä yhä tutummaksi nuorille väitöskirjan tekijöille ja tutkijoille. Uudistuksella halusimme kutsua seuran toimintaan mukaan erityisesti uutta polvea. Tutkimuksellisen intention vahvistamisessa ei sovi unohtaa kasvatuksen ja koulutuksen historian seuran ylläpitämää harrastuneisuutta. Toisin sanoen haluamme edelleen tarjota mahdollisuutta kirjoittaa menneestä vaikkapa henkilökohtaisesta näkökulmasta.

Teoksen artikkeli *Omaelämäkerrallinen opetussuunnitelmatarinani* herättää allekirjoittaneessa muistoja omasta väitöskirjaprossista, jonka myötä tutustuin omaelämäkertatutkimukseen. Useampikin epäluuloinen (tai sellaiseksi tulkittu) kyseli, että voiko muisteluista tai omaelämäkertoista olla varteenotettavaksi tutkimusaineistoksi. Ihmiset kun tapaavat muistaa asioita oman etunsa mukaisesti tai jopa tietoisesti valehdella. Tapasin vastata, että ei kai se valehtelu ole mikään aineisto- tai metodikysymys. Mikä siis estää ihmistä valehtelemasta likert-asteikkoa sisältävän lomakkeen yhteydessä?

Omasta ja toimituskunnan puolesta toivon, että jatkossakin saamme korkeatasoisia vertaisarvioituja artikkeleita. Toivomme myös vanhan tradition mukaisia kevyemmällä proseduurilla valmistettuja kirjoituksia, jotka avaavat omasta näkökulmastaan kasvatuksen ja koulutuksen maailmaa.

Helsingissä 7. marraskuuta 2016

Janne Sääntti

vuosikirjan päätoimittaja

